Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►B

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1148/2001

(2001. gada 12. jūnijs)

par atbilstības pārbaudēm attiecībā uz tirdzniecības standartiem, ko piemēro svaigiem augļiem un dārzeņiem

(OV L 156, 13.6.2001, lpp. 9)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►M1	Komisijas Regula (EK) Nr. 2379/2001 (2001. gada 5. decembris)	L 321	15	6.12.2001
►M2	Komisijas Regula (EK) Nr. 408/2003 (2003. gada 5. marts)	L 62	8	6.3.2003

▼B

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1148/2001

(2001. gada 12. jūnijs)

par atbilstības pārbaudēm attiecībā uz tirdzniecības standartiem, ko piemēro svaigiem augļiem un dārzeņiem

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1996. gada 28. oktobra Regulu (EK) Nr. 2200/96 par augļu un dārzeņu tirgus kopīgo organizāciju ([1]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 911/2000 ([2]), un jo īpaši tās 10. pantu,

tā kā:

(1) Komisijas 1992. gada 29. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2251/92 par svaigu augļu un dārzeņu kvalitātes pārbaudi ([3]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 766/97 ([4]), ir jāgroza vairākas vietas, ņemot vērā svaigu augļu un dārzeņu tirdzniecības attīstību un labāku profesionalitāti tajā, kā arī izmaiņas šīs nozares tirgu kopīgā organizācijā, un precizējot vairākas neskaidrības minētajā regulā. Vienkāršības un lielākas skaidrības labad noteikumi būtu pilnībā jāpārstrādā, un Regula (EEK) Nr. 2251/92 būtu jāatceļ.

(2) Dalībvalstīm ir jānorīko inspekcijas iestādes, kas atbild par atbilstības pārbaužu veikšanu katrā tirdzniecības posmā. Ņemot vērā dalībvalstu ļoti dažādos apstākļus, tai vai citai minētajai iestādei katrā dalībvalstī būtu jāatbild par sakariem un koordināciju starp visām norīkotajām iestādēm.

(3) Atbilstības pārbaudes būtu jāveic izlases veidā un būtu jākoncentrējas uz tirgotājiem, kuru preces visvairāk varētu neatbilst standartiem. Atkarībā no sava konkrētā tirgus īpašībām dalībvalstīm ir jāparedz noteikumi, kuros par prioritāti nosaka konkrētu kategoriju tirgotāju pārbaudes. Lai nodrošinātu caurskatāmību, šie noteikumi būtu jādara zināmi Komisijai. Tā kā informācija par tirgotājiem un to galvenajām iezīmēm ir vajadzīga dalībvalstu analīzei, svarīgi izveidot svaigu augļu un dārzeņu tirgotāju datu bāzi katrā dalībvalstī, pamatojoties uz reģistru, kas izveidots saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2251/92.

(4) Uz trešām valstīm eksportētajiem augļiem un dārzeņiem jāatbilst standartiem. Dalībvalstīm ir jānodrošina, ka tas tā ir, un jāapstiprina šī atbilstība saskaņā ar Ženēvas protokolu par svaigu augļu un dārzeņu un sauso augļu un žāvētu augļu standartizāciju, kas noslēgts Apvienoto Nāciju Eiropas Ekonomikas komisijas un *OECD* sistēmā attiecībā uz starptautisko standartu piemērošanu augļiem un dārzeņiem. No trešām valstīm importētajiem svaigajiem augļiem un dārzeņiem jāatbilst tirdzniecības standartiem vai vismaz līdzvērtīgiem standartiem. Tāpēc atbilstības pārbaudes jāveic pirms minēto preču ievešanas Kopienas muitas teritorijā, izņemot nelielas partijas, ko pārbaudes iestādes saista ar zemu risku. Dažās trešās valstīs, kas sniedz pietiekamas atbilstības garantijas, pārbaudes var veikt šo trešo valstu inspekcijas iestādes. Ja piemēro minēto alternatīvu, dalībvalstīm regulāri ir jāpārbauda trešās valsts inspekcijas iestāžu veikto pārbaužu derīgums un jāinformē Komisija par šo pārbaužu rezultātiem.

(5) Produktiem, kas paredzēti pārstrādei, nav jāatbilst minētajiem standartiem, tāpēc jānodrošina, ka tos nepārdod svaigu produktu

([1]) OV L 297, 21.11.1996., 1. lpp.
([2]) OV L 129, 11.5.2001., 3. lpp.
([3]) OV L 219, 4.8.1992., 9. lpp.
([4]) OV L 112, 29.4.1997., 10. lpp.

▼B

tirgū. Minētajiem produktiem vajadzētu būt atbilstīgi marķētiem, un dažos gadījumos tiem vajadzētu būt pārstrādes sertifikātam, kurā norādīta izmantošana un atļauta pārbaužu veikšana.

(6) Augļi un dārzeņi, kam pārbauda atbilstību tirdzniecības standartiem, būtu jāpakļauj tāda paša veida pārbaudēm visos tirdzniecības posmos. Šajā sakarā būtu jāpieņem Apvienoto Nāciju Eiropas Ekonomikas komisijas ieteiktās pārbaužu vadlīnijas, kas atbilst attiecīgajām *OECD* rekomendācijām. Pārbaudēm mazumtirdzniecības posmā tomēr būtu jāparedz īpaša procedūra.

(7) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Svaigu augļu un dārzeņu pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Saskaņā ar šo regulu dalībvalstis veic pārbaudes visos tirdzniecības posmos, pārbaudot atbilstību Regulas (EK) Nr. 2200/96 7., 8. un 9. pantā noteiktajiem tirdzniecības standartiem.

2. pants

Kompetentās iestādes

1. Katra dalībvalsts norīko vienu kompetentu iestādi, kas atbild par koordināciju un sakariem jomās, uz ko attiecas šī regula, šeit turpmāk – "koordinētāja iestāde".

2. Dalībvalstis Komisijai dara zināmu:

— tās koordinētājas iestādes nosaukumu, pasta un e-pasta adresi, ko tās norīkojušas, piemērojot 1. punktu,

— to inspekcijas iestāžu nosaukumu, pasta un e-pasta adresi, ko tās iecēlušas, piemērojot Regulas (EK) Nr. 2200/96 7. panta trešo daļu, šeit turpmāk – "inspekcijas iestādes", un

— iecelto inspekcijas iestāžu attiecīgo darbības jomu precīzu aprakstu.

3. Koordinētāja iestāde var būt inspekcijas iestāde vai viena no inspekcijas iestādēm, vai kāda cita iestāde, kas norīkota saskaņā ar 1. punktu.

4. Komisija publicē dalībvalstu norīkoto koordinētāju iestāžu sarakstu *Eiropas Kopienu Oficiālā Vēstneša* C sērijā.

3. pants

Tirgotāju datu bāze

1. Dalībvalstis izveido augļu un dārzeņu tirgotāju datu bāzi, kurā saskaņā ar šajā pantā definētajiem nosacījumiem reģistrē tirgotājus, kas nodarbojas ar tādu svaigu augļu un dārzeņu tirdzniecību, kam standarti ir noteikti, piemērojot Regulas (EK) Nr. 2200/96 2. pantu.

Ar "tirgotāju" saprot jebkuru fizisku vai juridisku personu, kas rīkojas ar tirdzniecības standartiem pakļautiem svaigiem augļiem vai dārzeņiem, lai tos izstādītu vai piedāvātu pārdošanai, pārdotu vai realizētu kādā citā veidā savā vai trešās personas vārdā Kopienas teritorijā un/vai eksportētu uz trešām valstīm.

Dalībvalstis paredz nosacījumus, ar kuriem datu bāzē reģistrē vai nereģistrē šādus tirgotājus:

— tirgotāji, uz kuru darbību neattiecas prasība par tirdzniecības standartu izpildīšanu, ievērojot Regulas (EK) Nr. 2200/96 3. pantu,

▼B

— fiziskas vai juridiskas personas, kuru darbība augļu un dārzeņu nozarē ietver tikai preču transportēšanu vai nelielu daudzumu pārdošanu mazumtirdzniecībā.

2. Ja datu bāzi veido vairāki atšķirīgi elementi, koordinētāja iestāde nodrošina datu bāzes, tās elementu un to atjaunināšanas vienotību. Atjaunināšanu jo īpaši veic inspekcijas iestādes, izmantojot informāciju, kas iegūta visos tirdzniecības posmos veiktajās pārbaudēs.

3. Minētajā datu bāzē katram tirgotājam norāda reģistrācijas numuru, nosaukumu, adresi un informāciju, kas vajadzīga, lai attiecīgo tirgotāju iedalītu kādā no šīs regulas 4. pantā minētajām kategorijām, un jo īpaši tā vietu realizācijas ķēdē, informāciju par firmas nozīmīgumu, informāciju par atzinumiem katra tirgotāja iepriekšējo pārbaužu laikā, kā arī visu citu informāciju, ko uzskata par vajadzīgu pārbaudēm.

4. Tirgotājiem jāsniedz informācija, ko dalībvalstis uzskata par vajadzīgu, lai izveidotu un atjauninātu datu bāzi. Dalībvalstis paredz nosacījumus, ar kuriem šo valstu datu bāzē reģistrē tirgotājus, kas nav reģistrēti to teritorijā, bet nodarbojas tajā ar tirdzniecību.

4. pants

Atbilstības pārbaudes iekšējā tirgū

1. Lai pārbaudītu tirgotāju produktu atbilstību tirdzniecības standartiem visos tirdzniecības posmos, dalībvalstis ievieš izlases pārbaužu sistēmu.

Pamatojoties uz riska analīzi attiecībā uz tirgotāja tirgoto preču neatbilstību tirdzniecības standartiem, saskaņā ar minēto sistēmu dalībvalstis katrai tirgotāju kategorijai, ko tās iepriekš ir definējušas, nosaka, cik bieži inspekcijas iestādēm ir jāveic pārbaudes, un šim biežumam jābūt pietiekamam, lai nodrošinātu atbilstību Kopienas noteikumiem. Minētā riska analīze jo īpaši būs saistīta ar firmu lielumu, to vietu realizācijas ķēdē, iepriekšējo pārbaužu atzinumiem un citiem dalībvalstu definējamiem iespējamiem parametriem. Tirgotājus, kas nodarbojas ar augļu un dārzeņu sagatavošanu un iepakošanu jo īpaši audzēšanas apgabalos, pārbauda biežāk nekā citas tirgotāju kategorijas. Pārbaudes var veikt arī transportēšanas laikā.

Ja pārbaudēs konstatē būtiskus pārkāpumus, inspekcijas iestādes attiecīgos tirgotājus pārbauda biežāk.

2. Tirgotājiem jāsniedz inspekcijas iestādēm visa informācija, ko šīs iestādes uzskata par vajadzīgu, lai organizētu un veiktu pārbaudes.

3. Nosūtīšanas posmā dalībvalstis var atļaut tirgotājiem, kas garantē tirdzniecības standartiem pakļauto nosūtāmo augļu un dārzeņu vienotu un augstu atbilstības pakāpi, katra iepakojuma marķēšanā izmantot 3. pielikumā sniegto paraugu. Atļauju izsniedz uz trim gadiem, un tā ir atjaunojama.

Tirgotājiem, kas izmanto šo iespēju, papildus ir:

— vajadzīgs inspekcijas personāls, kas pabeidzis dalībvalsts apstiprinātas mācības,

— vajadzīgas produktu sagatavošanai un iepakošanai piemērotas iekārtas,

— jāapņemas ieviest nosūtāmo preču atbilstības pārbaudi un uzturēt reģistru, kurā ieraksta visu veikto pārbaužu darbības.

Ja tirgotāji vairs nevar garantēt augstu un vienotu atbilstības pakāpi vai ja vairs netiek pildīts kāds no iepriekšminētajiem nosacījumiem, dalībvalsts atsauc tirgotājam izsniegto atļauju katra iepakojuma marķēšanā izmantot III pielikumā sniegto paraugu.

4. Koordinētāja iestāde dara Komisijai zināmus 1. punktā minētās pārbaudes sistēmas noteikumus pirms šīs regulas piemērošanas. Minē-

▼B

tajā paziņojumā norāda dažādās noteiktās tirgotāju kategorijas un katrai no tām noteikto pārbaužu biežumu, kā arī vajadzības gadījumā – sīki izstrādātus nosacījumus 3. punkta noteikumu īstenošanai, sīki izstrādātus nosacījumus 5. panta 1. punkta noteikumu īstenošanai, tajā skaitā attiecīgo dažādo tirgotāju pārbaužu minimālās daļas. Tā tūlīt informē Komisiju par visiem turpmākajiem minētās sistēmas grozījumiem.

5. pants

Atbilstības pārbaudes eksportēšanas punktā

1. Eksportēšanas posmā kompetentā inspekcijas iestāde ar atbilstības pārbaudi nodrošina to, ka eksportam uz trešām valstīm paredzētos produktus izved no Kopienas muitas teritorijas tikai tad, ja tie atbilst tirdzniecības standartiem.

Eksportētājiem jāsniedz inspekcijas iestādēm visa informācija, ko šīs iestādes uzskata par vajadzīgu, lai organizētu un veiktu pārbaudes.

▼M2

_____

1.a Dalībvalstis var piemērot otrajā daļā minētos noteikumus tirgotājiem, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

a) viņi piedāvā pietiekamas garantijas, ka viņu tirgoto augļu un dārzeņu atbilstība ir konsekventa un augstas kvalitātes;

b) viņiem ir pārbaudēs iesaistītais personāls, kas izgājis dalībvalsts apstiprinātu apmācību;

c) viņi apņemas pārbaudīt savu tirgoto preču atbilstību;

d) viņi apņemas uzturēt reģistru, kurā atzīmē visas pārbaudes, kuras ir veikuši.

Šiem tirgotājiem – katrai attiecīgo tirgotāju kategorijai, pamatojoties uz riska analīzi, – dalībvalstis var noteikt minimālo sūtījumu un daudzumu samēru, kura atbilstība kompetentajai kontroles iestādei jāpārbauda eksportēšanas posmā. Šim samēram jābūt pietiekamam, lai nodrošinātu Kopienas noteikumu ievērošanu. Ja šajās pārbaudēs atklāj būtiskus pārkāpumus, kontroles iestādes palielina to sūtījumu samēru, kas pārbaudāms attiecīgo tirgotāju gadījumā.

▼B

2. Pēc 1. punktā minēto pārbaudes darbību pabeigšanas inspekcijas iestāde izsniedz I pielikumā norādīto atbilstības sertifikātu par katru eksportam paredzēto sūtījumu, ko tā uzskata par atbilstīgu tirdzniecības standartiem. Ja eksporta sūtījumu veido vairākas partijas, šo partiju atbilstību var apstiprināt ar vienu sertifikātu, kurā skaidri ir uzskaitītas dažādās partijas, kas veido minēto sūtījumu.

▼M2

Ja saskaņā ar 1.a punktu kompetentā kontroles iestāde eksporta posmā nav pārbaudījusi partijas, uz ko attiecas atbilstības sertifikāts, sertifikāta 13. ailē (Komentāri) ieraksta piezīmi "iekšējā kontrole (Regulas (EK) Nr. 1148/2001 5. panta 1.a punkts)".

▼B

3. Eksporta deklarāciju kompetentā muitas iestāde var pieņemt tikai tad, ja:

— precēm ir vai nu 2. punktā minētais sertifikāts vai 8. panta 2. punktā minētais sertifikāts, vai ja

— kompetentā inspekcijas iestāde ar pienācīgiem līdzekļiem ir informējusi muitas iestādi, ka attiecīgās partijas ir bijušas pakļautas viena vai otra minētā sertifikāta izsniegšanai.

▼B

6. pants

Atbilstības pārbaudes importēšanas punktā

1. Pirms laišanas brīvā apgrozībā pārbauda, vai trešo valstu produkti atbilst tirdzniecības standartiem.

Importētājiem jāsniedz inspekcijas iestādēm visa informācija, ko tās uzskata par vajadzīgu, lai organizētu un veiktu šā panta 2. punktā un 7. panta 5. punktā minētās pārbaudes.

2. Neatkarīgi no 7. panta oficiālā inspekcijas iestāde importēšanas punktā veic katras importētās partijas atbilstības pārbaudi, un, ja šie produkti atbilst vajadzīgajiem standartiem, izsniedz atbilstības sertifikātu, kā norādīts I pielikumā. Ja importa sūtījumu veido vairākas partijas, šo partiju atbilstību var apstiprināt ar vienu sertifikātu, kurā skaidri ir uzskaitītas dažādās partijas, kas veido minēto sūtījumu.

3. Muitas iestādes atļauj laist preces brīvā apgrozībā tikai tad, ja:

— precēm ir 2. punktā minētais sertifikāts vai 7. panta 3. punktā minētais sertifikāts, vai 8. panta 2. punktā minētais sertifikāts, vai ja

— kompetentā inspekcijas iestāde ar pienācīgiem līdzekļiem ir informējusi muitas iestādi, ka attiecīgās partijas ir bijušas pakļautas tā vai cita minētā sertifikāta izsniegšanai.

▼M2

4. Neatkarīgi no 1., 2. un 3. punkta kompetentā kontroles iestāde var nepārbaudīt atsevišķas partijas, ja importēšanas posmā tā uzskata, ka šo partiju neatbilstība tirdzniecības standartiem ir maz iespējama. Šajā sakarā tā nosūta muitas iestādei apzīmogotu deklarāciju vai informē šo iestādi citā veidā par to, ka tā var veikt muitošanas procedūru.

Lai piemērotu pirmo punktu, kontroles iestāde iepriekš nosaka kritērijus, pēc kuriem novērtē partiju neatbilstības risku un, pamatojoties uz riska analīzi, katram importa veidam, ko tā definējusi, nosaka sūtījumu un daudzumu minimālos samērus, kuru atbilstību kompetentā kontroles iestāde pārbaudīs importēšanas posmā. Samēriem, kas noteikti atbilstoši šim punktam, katrā ziņā jābūt ievērojami augstākiem par tiem samēriem, ko piemēro saskaņā ar 7. panta 5. punktu.

4.a Lai 4. punkta piemērošanu dalībvalstīs padarītu viendabīgāku, Komisija šai piemērošanai izstrādā kopīgas pamatnostādnes. Koordinētājas iestādes tūlīt informē Komisiju par 4. punkta piemērošanas noteikumiem, tostarp par 4. punkta otrajā daļā minēto kritēriju un minimālo samēru piemērošanu, kā arī par visiem turpmākajiem šo noteikumu grozījumiem.

▼B

7. pants

Trešo valstu pārbaudes darbību, ko tās veikušas pirms importēšanas uz Kopienu, apstiprināšana

1. Pēc trešās valsts pieprasījuma Komisija saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 46. pantā paredzēto procedūru var apstiprināt to pārbaudes darbību atbilstību, ko minētā trešā valsts ir veikusi pirms importēšanas uz Kopienu.

2. Šā panta 1. punktā minēto apstiprinājumu var piešķirt trešām valstīm, kas to pieprasa un kuru teritorijā attiecībā uz produktiem, ko eksportē uz Kopienu, ievēro Kopienas tirdzniecības standartus vai vismaz līdzvērtīgus standartus.

Šajā apstiprinājumā norāda to trešās valsts oficiālo iestādi, kas atbild par 1. punktā minēto pārbaužu veikšanu. Šī iestāde ir atbildīga par sakariem ar Kopienu. Apstiprinājumā arī norāda inspekcijas iestādes, kas atbild par pienācīgām pārbaudēm, šeit turpmāk – "trešās valsts inspekcijas iestādes".

▼B

Apstiprinājumu var attiecināt tikai uz tiem produktiem, kuriem ir attiecīgās trešās valsts izcelsme, un to var attiecināt tikai uz dažiem produktiem.

▼M1

1. punktā minētā apstiprinājuma nolūkā Komisija var izmantot īpašu augļu un dārzeņu nozares inspektoru grupu, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 40. pantu, lai veiktu apmeklējumus uz vietas un pārbaudītu, vai attiecīgajā trešajā valstī veiktās kontroles darbības atbilst šā panta noteikumiem, un vajadzības gadījumā sniegtu ieteikumus to preču atbilstības pakāpes uzlabošanai, ko minētā trešā valsts eksportē uz Kopienu.

▼B

3. Trešās valsts inspekcijas iestādēm jābūt oficiālām iestādēm vai 2. punktā minētās iestādes oficiāli atzītām iestādēm, kas sniedz pietiekamas garantijas un kam ir vajadzīgais personāls, iekārtas un telpas, lai veiktu pārbaudes saskaņā ar 9. panta 1. punktā minētajām metodēm vai līdzvērtīgām metodēm.

Par katru partiju, kas pārbaudīta pirms ievešanas Kopienas muitas teritorijā, trešās valsts inspekcijas iestādes sastāda vai nu I pielikumā sniegto atbilstības sertifikātu, vai kādu citu dokumentu, par ko Komisija un minētā trešā valsts ir vienojusies. Ja importa sūtījumu veido vairākas partijas, šo partiju atbilstību var apstiprināt ar vienu sertifikātu, kurā skaidri ir uzskaitītas dažādās partijas, kas veido minēto sūtījumu.

▼M1

Veidlapu paraugus, ko izmanto šā punkta otrajā daļā paredzēto sertifikātu sagatavošanai, nosaka saistībā ar 1. punktā minēto apstiprinājumu.

Sertifikātā ieraksta vārdu “oriģināls”;. Ja vajadzīgas papildu kopijas, tās apzīmogo ar vārdu “kopija”;. Kopienas kompetentās iestādes par derīgu atzīst tikai sertifikāta oriģinālu.

Veidlapas izmēri ir 210 × 297 mm; atļauta pielaide līdz plus 8 mm vai mīnus 5 mm no veidlapas garuma. Izmantojamais papīrs ir balts, bez koksnes masas, līmēts rakstāmpapīrs, un tā svars nav mazāks par 40 g/m^2.

Veidlapas iespiež un aizpilda vienā no Kopienas oficiālajām valodām.

Veidlapas jāaizpilda ar mehanogrāfisku vai tam līdzīgu procesu.

Ierakstus nedrīkst dzēst un nedrīkst rakstīt tiem pāri. Labojumi ir izdarāmi, izsvītrojot visus nepareizos datus un attiecīgi pierakstot vajadzīgos datus. Minētos labojumus ar iniciāļiem paraksta persona, kas tās izdara, un apstiprina izdevējas iestādes.

Katram sertifikātam ir sērijas numurs, iespiests vai ne, pēc kura to var identificēt, un to apzīmogo izdevēja iestāde un paraksta persona vai personas, kas ir pilnvarotas to darīt.

Izdevēja iestāde patur katra tās izdotā sertifikāta kopiju.

4. Komisija var apturēt apstiprinājumu, ja konstatē, ka ievērojams preču partiju skaits un/vai daudzumi neatbilst trešo valstu inspekcijas iestāžu izdotajos atbilstības sertifikātos norādītajai informācijai, vai ja ir saņemta neapmierinoša atbilde uz 5.a punktā minēto *a posteriori* pārbaužu pieprasījumiem.

▼B

5. Importēšanas punktā dalībvalstis pārbauda to produktu atbilstību standartiem, kas importēti saskaņā ar šajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem, veicot katras attiecīgās trešās valsts būtiskas sūtījumu un daudzumu daļas, ko importē saskaņā ar minētajiem nosacījumiem, atbilstības pārbaudes. Šai daļai jābūt pietiekamai, lai pārliecinātos, ka trešās valsts inspekcijas iestādes ievēro Kopienas noteikumus. Dalībvalstis nodrošina to, ka pārbaudītajām partijām piemēro 9. panta 3. punktā paredzētos pasākumus, ja šīs partijas neatbilst tirdzniecības standartiem.

▼B

Ja pārbaudēs atklāj būtiskus pārkāpumus, dalībvalstis tūlīt informē Komisiju, un inspekcijas iestādes palielina to sūtījumu un daudzumu daļu, ko pārbauda saskaņā ar šā panta noteikumiem.

▼M2

Ja dalībvalsts saņem maksājumu, lai segtu šajā daļā minēto pārbaužu izmaksas, maksājuma apjomam jābūt tādam, lai varētu atspoguļot šajās pārbaudēs pārbaudīto sūtījumu un daudzumu zemāku samēru par 6. pantā minētajām pārbaudēm.

▼M1

5a. Ja rodas šaubas par sertifikāta autentiskumu, kā minēts 3. punkta otrajā daļā, vai par tajā norādītās informācijas precizitāti, veic *a posteriori* pārbaudi.

Kopienas kompetentā iestāde atsūta atpakaļ sertifikātu vai tā kopiju oficiālajai kontaktiestādei trešā valstī, kā minēts 2. punkta otrajā daļā, attiecīgi norādot izmeklēšanas iemeslus un jebkuru iegūto informāciju, kas liecina, ka sertifikāts nav autentisks vai ka tajā ietvertā informācija ir nepareiza. Pieprasījumus pēc *a posteriori* pārbaudēm kopā ar katras pārbaudes rezultātiem dara zināmus Komisijai pēc iespējas ātrāk.

Ja pieprasa *a posteriori* pārbaudi, attiecīgo produktu importētājs var lūgt kompetentās inspekcijas iestādes veikt 6. pantā minēto atbilstības pārbaudi.

▼B

6. Par katru trešo valsti un attiecīgo produktu koordinētāja iestāde katru ceturksni, vēlākais līdz nākamā ceturkšņa beigām, dara Komisijai zināmu to partiju skaitu un kopējos daudzumus, kas importēti saskaņā ar 1. punktu, to partiju skaitu un daudzumus, kuru atbilstība pārbaudīta tā, kā minēts 5. punktā, un tās no šīm partijām, ko inspekcijas iestādes ir atzinušas par neatbilstīgām trešās valsts inspekcijas iestādes izsniegtajos atbilstības sertifikātos minētajiem datiem, norādot katras šādas partijas daudzumus un bojājumu veidu, kas ir bijis par iemeslu minētajam atzinumam.

7. Muitas iestādes sniedz koordinētājai iestādei un/vai inspekcijas iestādēm visu informāciju, kas vajadzīga šā panta noteikumu piemērošanai.

▼M1

8. Šā panta piemērošana ir atkarīga no administratīvās sadarbības izveidošanas Kopienas un katras attiecīgās trešās valsts starpā.

Šajā nolūkā attiecīgās trešās valstis nosūta Komisijai visu būtisko informāciju par kontroles darbībām un jo īpaši inspekcijas iestāžu izmantoto zīmogu nospiedumu paraugus un attiecīgā gadījumā tūlīt nosūta arī visas izmaiņas šajā informācijā.

Komisija dara zināmu šo informāciju un visus turpmākos grozījumus dalībvalstu koordinētājām iestādēm, kas par to informē muitas iestādes un citas kompetentas iestādes.

Pēc administratīvās sadarbības izveidošanas un visiem būtiskajiem grozījumiem informācijā, ko attiecīgā trešā valsts paziņojusi, gan īstenojot šo administratīvo sadarbību, gan arī attiecībā uz oficiālās kontaktiestādes un inspekcijas iestāžu nosaukumiem un adresēm, Komisija par to publicē paziņojumu *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* (C sērijā).

▼B

8. pants

Pārstrādei paredzētie produkti

1. Lai piemērotu šo regulu, pārstrādei paredzētie produkti ir tirdzniecības standartiem pakļauti svaigi augļi un dārzeņi, ko nosūta uz pārstrādes uzņēmumiem, kur tos pārstrādā produktos, kuru KN pozīcija atšķiras no sākotnējā svaigā augļa KN pozīcijas.

▼B

2. Kompetentās inspekcijas iestādes izsniedz II pielikumā norādītos pārstrādes sertifikātus par produktiem, kas paredzēti eksportam uz trešām valstīm, un Kopienā importētiem produktiem, ja šie produkti ir paredzēti pārstrādei, un tāpēc saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2200/96 3. panta 3. punkta a) apakšpunktu tiem nav jāatbilst tirdzniecības standartiem. Tās nodrošina to, ka tiek ievēroti 3. punktā paredzētie īpašie marķēšanas noteikumi.

3. Importēšanas gadījumā pēc jebkura 2. punktā minētā sertifikāta izsniegšanas kompetentā inspekcijas iestāde tūlīt nosūta sertifikāta kopiju un citu informāciju, kas vajadzīga pārstrādes darbību iespējamajai pārbaudei, koordinētājai iestādei tajā dalībvalstī, kur jānotiek pārstrādei. Pēc pārstrādes attiecīgais pārstrādes uzņēmums atdod sertifikātu kompetentajai inspekcijas iestādei, kas pārliecinās, vai produkti patiešām ir pārstrādāti.

4. Pārstrādei paredzēto produktu iepakojumā katrai pakai jābūt skaidri marķētai ar vārdiem "paredzēts pārstrādei" vai ar līdzvērtīgu tekstu. Ja preces nosūta neiepakotas un iekrauj tieši transportlīdzeklī, šo norādi sniedz dokumentā, ko sūta kopā ar precēm, vai uzrakstā, ko novieto labi redzamā vietā transportlīdzeklī.

5. Dalībvalstis veic visus pasākumus, ko tās uzskata par vajadzīgiem un jo īpaši tos, kas attiecas uz sadarbību ar citām attiecīgajām dalībvalstīm, lai novērstu jebkuras svaigu augļu tirgum paredzētas preces nosūtīšanu ārpus ražošanas apgabala kā pārstrādei paredzētu preci.

9. pants

Pārbaudes metode

1. Šajā regulā paredzētās atbilstības pārbaudes, izņemot mazumtirdzniecības vietā veiktās pārbaudes, veic saskaņā ar IV pielikumā izklāstītajām metodēm, ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi.

Dalībvalstis paredz īpašus pasākumus atbilstības pārbaudei mazumtirdzniecības vietā.

2. Ja inspektori konstatē, ka preces atbilst tirdzniecības standartiem, inspekcijas iestāde var izsniegt I pielikumā norādīto atbilstības sertifikātu. Šo sertifikātu jebkurā gadījumā izsniedz importēšanas vai eksportēšanas vietā.

3. Ja preces neatbilst standartiem, inspekcijas iestāde tirgotājam vai tā pārstāvjiem izsniedz neatbilstības atzinumu. Preces, par kurām ir izsniegts neatbilstības atzinums, nedrīkst pārvietot bez tās inspekcijas iestādes atļaujas, kura ir izsniegusi minēto atzinumu. Uz minēto atļauju attiecina attiecīgās inspekcijas iestādes paredzētos nosacījumus.

Tirgotāji var pieņemt lēmumu panākt visu vai dažu minēto preču atbilstību. Preces, kuru atbilstība ir panākta, nedrīkst tirgot, kamēr kompetentā inspekcijas iestāde ar visiem pienācīgajiem līdzekļiem nav pārliecinājusies par to, ka preču atbilstība patiešām ir panākta. Vajadzības gadījumā tā izsniedz I pielikumā minēto atbilstības sertifikātu partijai vai tās daļai tikai tad, kad ir panākta preču atbilstība.

▼M2

Ja kontroles iestāde akceptē tirgotāja vēlmi panākt preču atbilstību dalībvalstī, kurā pēc veiktās pārbaudes nav konstatēta neatbilstība, dalībvalstis veic visus pasākumus, ko tās uzskata par atbilstīgiem – jo īpaši attiecībā uz savstarpējo sadarbību –, lai pārbaudītu, vai ir panākta preču atbilstība.

Ja nevar panākt preču atbilstību un preces nevar nosūtīt izbarošanai dzīvniekiem, rūpnieciskai pārstrādei vai citam izlietojumam kā nepārtikas preces, kontroles iestāde, ja vajadzīgs, var lūgt tirgotājus veikt atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu attiecīgo produktu nerealizēšanu.

▼M2

Tirgotāju pienākums ir sniegt visu informāciju, ko dalībvalstis uzskata par vajadzīgu šā punkta piemērošanai.

▼B

10. pants

Nobeiguma noteikumi

1. Inspekcijas iestādes dalībvalstī, kuras teritorijā atklāj, ka citas dalībvalsts preču partija neatbilst standartiem tādu bojājumu vai stāvokļa pasliktināšanās dēļ, ko būtu varējuši atklāt iepakošanas laikā, tūlīt ziņo par šādiem līdz vairumtirdzniecības posmam atklātiem neatbilstības gadījumiem citu to dalībvalstu iestādēm, uz kurām tas varētu attiekties.

2. Ja, importējot preces no trešās valsts, atklāj, ka preču partija neatbilst standartiem, attiecīgās dalībvalsts koordinētāja iestāde tūlīt informē Komisiju un to dalībvalstu koordinētājas iestādes, uz kurām tas varētu attiekties un kuras pēc tam šo informāciju pēc vajadzības izplata tālāk savā teritorijā. Komisiju informē, izmantojot Komisijas norādītu elektronisku sistēmu.

3. Piemērojot šo regulu, to produktu gadījumā, kam ir pieņemti tirdzniecības standarti, rēķinos un pavaddokumentos jānorāda kvalitātes kategorija, produktu izcelsmes valsts un vajadzības gadījumā – tas, ka tie ir paredzēti pārstrādei. Šo prasību nepiemēro mazumtirdzniecībā.

11. pants

1. Ar šo atceļ Regulu (EEK) Nr. 2251/92.

2. Tirgotāji, kas saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2251/92 6. pantu ir atbrīvoti no preču pārbaudes nosūtīšanas laikā, līdz ►M2 2003. gada 30. jūnijs ◄ var izmantot iepakojumu ar minētās regulas III pielikumā paredzēto marķējumu.

3. Saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2251/92 3. panta 9. punktu izsniegtie pārbaudes sertifikāti ir derīgi līdz 12. lodziņā norādītajam attiecīgā sertifikāta derīguma datumam. Saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2251/92 10. pantu izdotie pārstrādes sertifikāti ir derīgi līdz 2002. gada 31. janvārim.

12. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2002. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B

I PIELIKUMS

SERTIFIKĀTS PAR SVAIGU AUGĻU UN DĀRZEŅU ATBILSTĪBU KOPIENAS TIRDZNIECĪBAS STANDARTIEM

<table>
<tr><td>1. Tirgotājs</td><td colspan="3">Sertifikāts par svaigu augļu un dārzeņu atbilstību Kopienas tirdzniecības standartiem, kā paredzēts Regulā (EK) Nr. 2200/96

Nr. .....

(Šis sertifikāts ir paredzēts tikai inspekcijas iestādēm)</td></tr>
<tr><td rowspan="2">2. Uz iepakojuma norādītais fasētājs (ja tas nav tirgotājs)</td><td colspan="3">3. Inspekcijas iestāde</td></tr>
<tr><td>4. Pārbaudes vieta/izcelsmes valsts (1)</td><td colspan="2">5. Galamērķa apgabals vai valsts</td></tr>
<tr><td colspan="3">6. Transportlīdzeklis</td><td>7.
☐ iekšējais
☐ imports
☐ eksports</td></tr>
<tr><td>8. Iepakojumi (skaits un veids)

–
–
–
–</td><td>9. Produkta veids (šķirne, ja to prasa standarti)</td><td>10. Kvalitātes kategorija</td><td>11. Kopējais bruto/neto svars kg (2)</td></tr>
<tr><td colspan="4">12. Iepriekšminētā inspekcijas iestāde pēc izlases pārbaudes apstiprina, ka iepriekšminētās preces pārbaudes laikā atbilst Regulas (EK) Nr. 2200/96 2. pantā minētajiem spēkā esošajiem tirdzniecības standartiem

.....
Paredzamā muitas iestāde: ievešana/izvešana (2)

Derīguma termiņš ..... dienas .....
Izsniegšanas vieta un datums
Inspekcijas zīmogs

.....
Inspektors: .....
Paraksts
(vārds, uzvārds ar drukātiem burtiem)</td></tr>
<tr><td colspan="4">13. Komentāri</td></tr>
</table>

(1) Ja preces reeksportē, to izcelsmi norāda 9. ložiņā.
(2) Lieko svītrot.

▼B

II PIELIKUMS

8. PANTA 2. PUNKTĀ MINĒTAIS RŪPNIECISKĀS IZMANTOŠANAS SERTIFIKĀTS SVAIGIEM AUGĻIEM UN DĀRZEŅIEM, UZ KO ATTIECAS KOPIENAS TIRDZNIECĪBAS STANDARTI

<table>
<tr><td colspan="2">1. Tirgotājs</td><td colspan="2">Rūpnieciskās izmantošanas sertifikāts

(Svaigi augļi un dārzeņi, uz ko attiecas tirdzniecības standarti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2200/96)

Nr. .....</td></tr>
<tr><td colspan="2">2. Transportlīdzeklis</td><td colspan="2">3. Inspekcijas iestāde, kas izsniedz sertifikātu</td></tr>
<tr><td colspan="2">4. Paredzētā rūpnieciskā izmantošana/pārstrādātāja nosaukums un adrese</td><td colspan="2">5. Inspekcijas iestāde reģionā, kur jānotiek pārstrādei</td></tr>
<tr><td>6. Iepakojumu skaits vai teksts "vairumā"</td><td>7. Preču specifika/izcelsmes valsts</td><td colspan="2">8. Kopējais bruto/neto svars kg (1)</td></tr>
<tr><td colspan="4">9.

.....
Paredzamā muitas iestāde: ievešana/izvešana (1)

.....
Izsniegšanas vieta un datums

Inspekcijas zīmogs

.....
Inspektors:

.....
Paraksts

(vārds, uzvārds ar drukātiem burtiem)</td></tr>
<tr><td colspan="4">10. Komentāri</td></tr>
<tr><td colspan="4">11. Pārstrādātājs apstiprina, ka iepriekšminētais produkts ir pārstrādāts

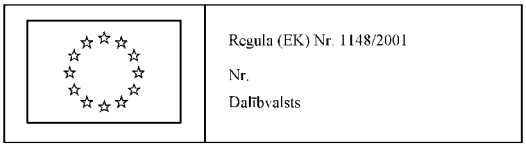
Vieta un datums: Paraksts Zīmogs</td></tr>
<tr><td colspan="4">12. Šo sertifikātu pēc 6., 7. un 8. lodziņā minēto preču pārstrādes paraksta un apzīmogo 11. lodziņā un atdod 5. lodziņā minētajai inspekcijas iestādei</td></tr>
</table>

(1) Lieko svītrot.

▼**M1**

III PIELIKUMS

4. panta 3. punktā minētais paraugs

"

▼M2

IV PIELIKUMS

9. panta 1. punktā minētās pārbaudes metodes

Piezīme: turpmāk minēto metožu pamatā ir svaigu augļu un dārzeņu kvalitātes kontroles īstenošanas metodikas noteikumi, ko pieņēmusi ANO/EEK (ANO Eiropas Ekonomikas komisija) darba grupa ātri bojājošos produktu standartizācijai un kvalitātes uzlabošanai.

1. DEFINĪCIJAS

a) **Atbilstības pārbaude**

Pārbaude, ko veic inspektors saskaņā ar šo regulu, lai pārbaudītu augļu un dārzeņu atbilstību Regulā (EK) Nr. 2200/96 paredzētajiem tirdzniecības standartiem.

Šajā pārbaudē ietilpst:

— attiecīgā gadījumā – identitātes un dokumentu pārbaude: partijai pievienoto dokumentu vai sertifikātu pārbaude un/vai Regulas (EK) Nr. 1148/2001 4. panta 3. punkta otrās daļas trešajā ievilkumā un 5. panta 1.a punkta d) apakšpunktā minēto reģistru pārbaude, un preču un šajos dokumentos sniegto ziņu pārbaude, lai noskaidrotu, vai tās saskan,

— partijā ietilpstošo preču fiziska pārbaude izlases veidā, lai nodrošinātu partijas atbilstību visiem nosacījumiem, kas paredzēti tirdzniecības standartā, tostarp iepakojuma un iepakošanas noformējuma un marķējuma noteikumiem.

b) **Inspektors**

Kompetentās kontroles iestādes pilnvarota persona, kura izgājusi atbilstīgu, regulāru apmācību, kas tai ļauj veikt atbilstības pārbaudi.

c) **Sūtījums**

Attiecīgā tirgotāja pārdodamais produkcijas daudzums, ko konstatē pārbaudes laikā un kas ir noteikts dokumentācijā. Sūtījums var sastāvēt no viena vai vairākiem produkcijas veidiem: tajā var būt viena vai vairākas svaigu augļu un dārzeņu partijas.

d) **Partija**

Produkcijas daudzums, kam pārbaudes laikā tajā pašā vietā ir līdzīgs:

— fasētājs un/vai sūtītājs,

— izcelsmes valsts,

— produkcijas raksturojums,

— produkcijas veids,

— izmērs (ja produkciju šķiro pēc izmēra),

— šķirne vai tirdzniecības tips (saskaņā ar attiecīgajiem standarta noteikumiem),

— iepakojuma un noformējuma veids.

Ja sūtījumu pārbaudes laikā tomēr nav iespējams noteikt atšķirības starp dažādām partijām un/vai nav iespējams uzrādīt atsevišķas partijas, visas konkrēta sūtījuma partijas var uzskatīt par vienu partiju, ja tām ir līdzīgs produkcijas veids, sūtītājs, izcelsmes valsts, veids un šķirne vai tirdzniecības tips –, ja to paredz standarts.

e) **Izlase**

Apvienots paraugs, ko uz laiku paņem no partijas, veicot atbilstības pārbaudi.

▼M2

f) **Primārais paraugs**

No partijas paņemts iepakojums vai, ja produkcija ir neiepakota, daudzums, kas paņemts no kādas partijas vietas.

g) **Kopējais paraugs**

Vairāki reprezentatīvi primārie paraugi, kuri paņemti no partijas un kuru daudzums ir pietiekams, lai varētu novērtēt partiju pēc visiem kritērijiem.

h) **Sekundārais paraugs**

Riekstu gadījumā sekundārais paraugs ir reprezentatīvs produkta daudzums, kurš ņemts no katra primārā parauga kopējā paraugā un kura svars ir no 300 g līdz 1 kg. Ja primāro paraugu veido iesaiņota pārtika, sekundārais paraugs ir viens iepakojums.

i) **Apvienotais paraugs**

Ja jāpārbauda rieksti, apvienotais paraugs ir visu sekundāro paraugu maisījums kopējā paraugā, kas sver vismaz 3 kg. Riekstiem apvienotajā paraugā ir jābūt sajauktiem vienmērīgi.

j) **Samazinātie paraugi**

Reprezentatīvs produkcijas daudzums, kurš ņemts no kopējā parauga un kura lielums ir pietiekams, lai varētu novērtēt dažus individuālus kritērijus. Ja jāpārbauda rieksti, samazinātajā paraugā jābūt vismaz 100 riekstiem, kas ņemti no apvienotā parauga. No kopējā parauga var ņemt vairākus samazinātos paraugus.

k) **Iepakojumi**

Atsevišķi iepakota partijas daļa, tostarp saturs. Iepakojums paredzēts tam, lai atvieglotu vairāku iepakojuma vienību vai vaļēju vai sakārtotu produktu apstrādi un transportēšanu, lai novērstu produktu sabojāšanu fiziskās apstrādes un transportēšanas laikā. Ceļa, dzelzceļa, kuģa un gaisa pārvadājumu konteinerus neuzskata par iepakojumiem. Dažos gadījumos iepakojums ir tirdzniecības iepakojums.

l) **Tirdzniecības iepakojumi**

Atsevišķi iepakota partijas daļa, tostarp saturs. Tirdzniecības iepakojums ir paredzēts tam, lai tirdzniecības punktā galīgajam lietotājam vai patērētājam būtu pieejama iepakojuma vienība. Tirdzniecības iepakojumā fasējums aptver pārtikas produktu pilnībā vai daļēji, bet tā, ka saturu nevar mainīt, neatverot vai nemainot iepakojumu.

2. ATBILSTĪBAS PĀRBAUŽU ĪSTENOŠANA

a) **Vispārīga piezīme**

Fizisku pārbaudi veic, novērtējot kopējos paraugus, kas izlases veidā ņemti no dažādām pārbaudāmās partijas vietām. Tās pamatā ir pieņēmuma princips, ka partija atbilst kopējam paraugam.

b) **Partiju identificēšana un/vai vispārēja priekšstata iegūšana par sūtījumu**

Partiju identificēšanu veic, pamatojoties uz to marķējumu vai citiem kritērijiem, piemēram, norādēm, kas izstrādātas saskaņā ar Padomes Direktīvu 89/396/EEK ([1]). Ja sūtījumi sastāv no vairākām partijām, inspektoram jāiegūst vispārējs priekšstats par sūtījumu ar pavaddokumentu vai sūtījumu deklarāciju palīdzību. Tad viņš nosaka, ciktāl uzrādītās partijas atbilst informācijai, kas sniegta šajos dokumentos.

([1]) OV L 186, 30.6.1989., 21. lpp.

▼M2

Ja produkcija ir iekraujama vai arī ir jau iekrauta transportlīdzeklī, sūtījuma identificēšanai izmanto šā transportlīdzekļa reģistrācijas numuru.

c) **Produkcijas uzrādīšana**

Inspektors izlemj, kurus iepakojumus pārbaudīt. Produkciju uzrāda tirgotājs vai viņa pārstāvis. Procedūrā ietilpst kopējā parauga uzrādīšana.

Ja vajadzīgi samazinātie vai sekundārie paraugi, kopējā paraugā tos identificē pats inspektors.

d) **Fiziskā pārbaude**

— Iepakojuma un noformējuma novērtēšana, pamatojoties uz primārajiem paraugiem:

Saskaņā ar tirdzniecības standartu noteikumiem pārbauda iepakojuma, tostarp iepakojumā izmantotā materiāla, piemērotību un tīrību. Ja ir atļauts izmantot tikai dažus iepakojuma veidus, inspektors pārbauda, vai tie ir izmantoti.

— Marķējuma pārbaude, pamatojoties uz primārajiem paraugiem:

Vispirms nosaka, vai produkcija ir marķēta saskaņā ar tirdzniecības standartiem. Pārbaudes laikā pārbauda marķējuma precizitāti un/vai vajadzīgo grozījumu apjomu.

Augļus un dārzeņus, kas atsevišķi iesaiņoti plēvē, neuzskata par fasētu pārtiku Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK ([1]) nozīmē, un tie nav obligāti jāmarķē saskaņā ar tirdzniecības standartiem. Tādos gadījumos plēves iesaiņojumu var uzskatīt par trauslu produktu vienkāršu aizsargu.

— Produkcijas atbilstības pārbaude, izmantojot kopējo paraugu vai apvienoto un/vai samazināto paraugu:

Inspektors šādi nosaka kopējā parauga lielumu, lai varētu novērtēt partijas. Viņš izlases veidā izvēlas pārbaudāmos iepakojumus vai, ja produkcija ir neiepakota, – vietas partijā, no kurām ņem atsevišķus paraugus.

Bojātus iepakojumus neiekļauj kopējā paraugā. Tos atliek malā, un, ja nepieciešams, tos var pārbaudīt atsevišķi un par tiem var sastādīt atsevišķu ziņojumu.

Ja sūtījumu atzīst par neapmierinošu, kopējo paraugu veido šādi daudzumi:

Fasēta produkcija	
Iepakojumu skaits partijā	Ņemamo iepakojumu skaits (primārie paraugi)
Līdz 100	5
No 101 līdz 300	7
No 301 līdz 500	9
No 501 līdz 1 000	10
Vairāk nekā 1 000	vismaz 15

Neiepakota produkcija	
Partijas daudzums kilogramos vai saiņu skaits partijā	Primāro paraugu skaits kilogramos vai saiņu skaits
Līdz 200	10
No 201 līdz 500	20
No 501 līdz 1 000	30
No 1 001 līdz 5 000	60
vairāk nekā 5 000	vismaz 100

([1]) OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp.

▼M2

Ja augļi un dārzeņi ir liela izmēra (viena vienība sver vairāk nekā 2 kg), primārajos paraugos jāiekļauj vismaz piecas vienības. Ja partijā ir mazāk nekā 5 iepakojumi vai tā sver mazāk nekā 10 kg, pārbauda visu partiju.

Ja pēc pārbaudes inspektors konstatē, ka nevar pieņemt lēmumu, viņš var veikt vēl vienu pārbaudi un izteikt kopējo rezultātu kā abu pārbaužu vidējo rezultātu.

Pamatojoties uz samazinātajiem paraugiem, var pārbaudīt dažus kritērijus, kas attiecas uz attīstības un/vai gatavības pakāpi vai uz iekšēju defektu esamību vai neesamību; tas jo īpaši attiecas uz pārbaudi, kurā iznīcina produkcijas tirdzniecības vērtību. Samazinātā parauga lielumu ierobežo līdz tādam minimālajam daudzumam, kāds noteikti vajadzīgs partijas novērtēšanai. Ja tomēr tiek atklāti defekti vai rodas aizdomas, ka tādi varētu būt, samazinātā parauga lielums nepārsniedz 10 % no sākotnēji pārbaudei paņemtā kopējā parauga lieluma.

e) **Produkcijas pārbaude**

Pārbaudot produkcija ir pilnībā jāizņem no iepakojuma; inspektors to var nedarīt vienīgi tad, ja jāpārbauda rieksti, vai tad, ja iepakojuma un noformējuma veids ļauj veikt pārbaudi, neizsaiņojot produkciju. Viendabīguma, prasību minimuma, kvalitātes šķiras un lieluma pārbaudi veic, pamatojoties uz kopējo paraugu vai, ja jāpārbauda rieksti, pamatojoties uz apvienoto paraugu. Ja ir atklāti defekti, inspektors nosaka attiecīgo produkcijas procentu, kas neatbilst standartam skaita vai svara ziņā.

Attīstības un/vai gatavības pakāpes kritērijus var pārbaudīt, izmantojot līdzekļus un metodes, kas šim nolūkam paredzētas tirdzniecības standartos, vai arī saskaņā ar pieņemto praksi.

f) **Ziņojums par pārbaudes rezultātiem**

Attiecīgā gadījumā izdod 9. pantā minētos dokumentus.

Ja konstatē defektus, tirgotājs vai viņa pārstāvis rakstiski jāinformē par sūdzības iemesliem. Ja produkta atbilstību standartam ir iespējams panākt, mainot marķējumu, par to ir jāinformē tirgotājs vai viņa pārstāvis.

Ja produktam konstatē defektu, jānorāda cik liels produkcijas procents neatbilst standartam.

g) **Vērtības samazināšanās atbilstības pārbaudes rezultātā**

Pēc pārbaudes kopējo paraugu nodod tirgotāja vai viņa pārstāvja rīcībā.

Kontroles iestādes pienākums nav atdot atpakaļ kopējā parauga sastāvdaļas, kas iznīcinātas pārbaudes laikā.